

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av inkomstskattelagen och 10 § förmögenhetsskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att inkomstskattelagen ändras så, att i lagen intas bestämmelser om möjligheten att periodisera idrottsinkomster med hjälp av träningsfonder och idrottsutövarfonder. Hittills har i praktiken endast individuella idrottsutövare och ishockeyspelare på landslagsnivå haft möjlighet att fondera sina idrottsinkomster och få inkomsterna beskattade först då de lyfts ur fonderna. Inom det nya systemet skall alla idrottsutövare under i lag bestämda förutsättningar ha denna möjlighet.

De inkomster som en idrottsutövare har av idrottsutövandet skall utan direkta skattepåföljder kunna betalas till en särskild träningsfond och sedan användas för täckande av kostnader som idrottsutövandet ger upphov till. Lön skall inte kunna betalas till träningsfonden, varför denna fond i praktiken endast skulle användas av idrottsutövare som tävlar i individuella grenar. Vid utgången av skatteåret skall fonden kunna omfatta högst 120 000 mk för framtida träning.

Till idrottsutövarfonden skulle en idrottsutövare kunna överföra 20 % av de inkomster som han har haft direkt av idrottsutövandet,

förutsatt att inkomsterna uppgår till minst 56 000 mk per år. Högst 150 000 mk per år skall kunna överföras. Det skulle även vara möjligt att överföra medel från träningsfonden till idrottsutövarfonden. De överförda medlen beskattas som förvärvsinkomster när idrottskarriären avslutats. Medlen inkomstförs under en period av 5—10 år i jämnstora poster årligen. Karriären skall anses vara avslutad då idrottsinkomsterna under två på varandra följande år understiger 56 000 mk eller då karriären på grund av skada eller av annan liknande orsak klart kan konstateras vara över. Idrottsutövaren kan även meddela att han avslutat sin idrottskarriär.

Det föreslås att förmögenhetsskattelagen ändras så, att en idrottsutövarares medel i en träningsfond och en idrottsutövarfond är befriade från skatt även vid förmögenhetsbeskattningen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. Lagarna skulle tillämpas första gången vid beskattningen för 1999.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och beskattningspraxis

Beskattningen av idrottsinkomster har först under de allra senaste årtiondena blivit föremål för mera ingående intresse och diskussioner. Orsaken är klar: elitidrotten har först under denna tid klart och öppet blivit professionell. Trots att man hos oss ända sedan Paavo Nurmis dagar talat om professionell idrott med "bruna kuvert", var arvoden i

pengar länge i praktiken små och sporadiska. Hos oss får fortfarande bara några hundra professionella idrottsutövare sin utkomst av idrott. Ur skattesystemets synvinkel finns det i sig inte något stort behov av att dryfta huruvida en idrottsutövare är i egentlig mening professionell eller inte. Om en person får betalt för att idrotta är inkomsterna skattepliktiga och kostnaderna avdragsgilla.

Till följd av det vida inkomstbegrepp som tillämpas i inkomstbeskattningen är skatteplikten för inkomster från idrott i princip

klar och det har inte funnits något behov av att foga särskilda bestämmelser om saken till lagen. Problemen har under årens lopp närmast varit förknippade med gränsdragningen mellan arvodena till idrottsutövarna och kostnadsersättningarna, med förskottsuppbörden och i vissa fall med frågan om när kriterierna för ett arbetsförhållande mellan idrottsutövaren och den som betalar arvoden uppfylls. Härtill hör även frågan om huruvida en idrottsutövare kan anses vara en privat näringsidkare om han får inkomster från många olika håll.

Rättspraxis beträffande beskattningen av arvoden till idrottsutövare kom till först på 1970-talet. I sitt avgörande 1972 II 577 ansåg högsta förvaltningsdomstolen att ersättningar som betalats till ishockeyspelare i landslaget inte skulle anses som i lagen om förskottsuppbörd (418/1959) avsedd lön. Slutresultatet var detsamma i avgörandet, som gällde elitidrottsutövares övnings- och träningsstipendier, och i avgörandet HFD 1973 II 594, som gällde dagtraktamenten och kostnadsersättningar till skidlöpare. Det bör observeras att HFD i alla dessa tre avgöranden endast tog ställning till frågan om skyldigheten att betala förskottsinnehållning men inte till frågan om skatteplikten för inkomsterna i sig. Skatteplikten för inkomsterna i de berörda fallen torde inte ha ifrågasatts, utan den ansågs uppenbarligen självklar med tanke på det vida inkomstbegrepp som tillämpas i vårt skattesystem. Även skattestyrelsen ansåg i sina anvisningar att ersättningar och arvoden till idrottsutövare är skattepliktiga, men bara till den del som inkomsterna överstiger kostnaderna för idrottsutövandet.

Det första omnämmandet om arvoden till idrottsutövare intogs i skattelagstiftningen 1976, då en bestämmelse fogades till 6 § i den dåvarande lagen om förskottsuppbörd. Enligt denna bestämmelse skulle förskottsinnehållning verkställas förutom på uppträdande konstnärns även på idrottsmans arvode, även om arvodet inte var att betrakta som lön. Lagen trädde i kraft vid ingången av 1977.

Den nya lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), som trädde i kraft vid ingången av 1997, innehåller inte längre något särskilt omnämmande om verkställande av förskottsinnehållning på idrottsutövares arvoden. Det rättsliga läget är dock oförändrat eftersom den nya lagen om förskottsuppbörd för-

eskriver att förskottsinnehållning skall verkställas på alla prestationer som inte särskilt har fått befrielse från denna skyldighet. Arvoden till idrottsutövare nämns i lagens 15 §, som gäller kostnader som skall dras av innan förskottsinnehållning verkställs.

Stipendier som beviljas idrottsutövare för idrottsutövande och i regel även pris som utdelats till idrottsutövare som erkänsla är skattepliktig inkomst, eftersom endast understöd som har erhållits för studier, vetenskaplig forskning eller konstnärlig verksamhet samt pris som har utdelats som erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller allmännyttig verksamhet är skattefria. Speciellt i fråga om idrottsutövare som studerar har man ibland försökt bevilja studiestipendier, trots att medlen i själva verket är avsedda för idrottskostnader. Arvoden har även utgivits i form av pris som utdelats som erkänsla. Fallen blev vanligare på 1980-talet, då högsta förvaltningsdomstolen tog ställning i tre olika avgöranden (HFD 1980 II 565, 1986 II 549 och 1986 II 550). I alla dessa avgöranden ansågs prestationer som utgivits i form av stipendier och pris som utdelats som erkänsla vara arvoden till idrottsutövare.

Det finns särskilda bestämmelser enligt vilka träningsstipendier som beviljas av undervisningsministeriet utsedda elitidrottsutövare är skattefria i beskattningen för åren 1995—1998 (352/1995). Hösten 1998 föreslog undervisningsministeriet för finansministeriet att lagen skulle bli permanent från och med 1999. Den 25 september 1998 avlät regeringen en proposition med förslag till lagar om ändring av inkomstskattelagen, ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av 77 § inkomstskattelagen, 16 § lagen om beskattningsförfarande och 12 § lagen om skatteredovisning (RP 129/98 rd) som innehåller ett förslag om permanent skattefrihet för träningsstipendier.

Penningdonationer som insamlas till idrottsutövare som haft framgång i stortävlingar har i beskattningspraxis inte ansetts vara skattepliktiga inkomster, utan gåvor. Donationerna leder alltså inte till några skattepåföljder, förutsatt att en enskild donation inte överstiger den undre gräns som tillämpas vid arvsbeskattningen. Denna gräns är för närvarande 20 000 mk. Inte heller kommunernas tomtdonationer av engångskaraktär har enligt numera vedertagen beskattningspraxis ansetts vara beskattningsbar förmån, utan ett skattefritt pris som utdelas som erkänsla.

Bestämmelserna om idrottsutövares obligatoriska socialskydd har reviderats i en ny förordning. Förordningen om anordnande av pensions- och olycksfallsskydd för idrottsmän (275/1998), som beretts av social- och hälsovårdsministeriet, förutsätter att antingen föreningen eller idrottsutövaren själv ordnar olycksfallsskydd ända upp till 38 års ålder och ålderspensionsskydd från 65 års ålder om inkomsterna från idrottsutövandet uppgår till minst 56 640 mk per år. I Finland gäller skyldigheten i praktiken sådana professionella idrottsutövare som får sin huvudsakliga utkomst av idrott.

1.2. Fondering av idrottsinkomster

Det nuvarande fonderingssystemet i Finland

Idén om idrottsutövarfonder uppkom inom Internationella friidrottsförbundet (IAAF) i ett skede då diskussionen om idrottens kommersialisering höll på att komma i gång. Den ursprungliga avsikten var att med fonderna styra idrottsutövarnas inkomster utom räckhåll för idrottsutövarnas egen omedelbara bestämmanderätt och på så sätt lindra bilden av att idrotten höll på att professionaliseras och kommersialiseras.

Hos oss har idén med fonder utnyttjats närmast i individuella grenar. En idrottsutövarfond bildades i anslutning till förbundet Suomen Urheiluliitto ry år 1984. Fonden fungerar som en självständig förbundsfond med egen täckning. Förbundet upprätthåller, övervakar och sköter fonden i enlighet med IAAF:s stadgar.

Enligt fondens stadgar är avsikten med den att ta emot och förvara idrottsutövares medel, som betalas till förbundet. Medlen består av idrottsutövarens arvoden från idrottsutövandet och ersättningar för överlåtelse av idrottsutövarens skyddade rättigheter. Förbundet, idrottsutövaren och utomstående avtalsparter kan nämligen komma överens om att idrottsutövarens namn, bild, röst eller idrottsprestationer mot ersättning används i reklam eller i annat motsvarande syfte.

Enligt idrottsutövarfondens stadgar är idrottsutövaren under tävlingskarriären berättigad att använda sin fondandel mot godkända verifikat. Godtagbara utgifter är t.ex. rese- och logikostnader i anslutning till tränings- och tävlingsresor, deltagaravgifter i tävlingar, avgifter för träningslokaler, utgif-

ter för tränings- och tävlingsdräkter, utgifter för idrottsredskap, massageutgifter samt vissa försäkringspremier i anslutning till idrotten.

Idrottsutövaren kan även lyfta medel ur fonden utan verifikat, varvid fråga är om inkomst på vilken förskottsinnehållning skall verkställas. När idrottsutövaren lyfter sin fondandel efter avslutad idrottskarriär är uttaget i sin helhet inkomst på vilken förskottsinnehållning skall verkställas.

Skidförbundets system med träningskonton baserar sig inte på idén med en separat fond. Idrottsutövarnas träningskonton är personliga reskontrakonton och de transaktioner, kostnader och intäkter som bokförs på dem utgör en del av förbundets officiella bokföring. Kostnaderna och intäkterna ingår i förbundets resultaträkning och reskontrakonton i balansräkningen i enlighet med normal bokföringssed.

I regel sköter förbundet endast träningskonton för idrottsutövare som hör till dess träningsgrupper. För överföring till träningskonto godkänns bl.a. följande inkomster som idrottsutövaren har: träningsstöd från olympiska kommittén, sådana inkomster av sponsoravtal som kommer via förbundet och inkomster av personliga sponsoravtal, förbundets framgångsbonus, prispengar vid tävlingar, idrottsstipendier och förbundets särskilda stöd.

I beskattningen antogs ovan beskrivna fondpraxis år 1984. Högsta förvaltningsdomstolen tog i sitt avgörande 26.4.1984 T 1742 ställning i frågan om beskattningen av medel i en idrottsutövarfond inom Suomen Urheiluliitto. I avgörandet var det fråga om sådana arvoden och reklamersättningar till idrottsutövaren som betalades till en idrottsutövarfond. Idrottsutövaren hade endast för täckande av tränings- och idrottsutgifter rätt att mot kvitton i original ur fonden lyfta de medel som influerades i idrottsutövarens namn. De inbesparade medlen betalades till idrottsutövaren först när han avslutat tävlingskarriären. Högsta förvaltningsdomstolen godkände fonderingen av idrottsutövarens inkomster och ansåg att de medel som placerats i fonden var idrottsutövarens skattepliktiga inkomster först då de lyftes.

Den skattemässiga behandlingen av fonderingen innebär bl.a. att tävlingsarrangörerna inte är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på arvoden som de betalar till fonden. Fonden måste verkställa förskottsinne-

hållning först då den betalar ersättningar till idrottsutövaren i andra fall än mot godtagbara verifikat över kostnader för inkomstens förvärvande.

Fondering av idrottsutövares inkomster i Sverige och Norge

Fonderingssystemet i *Sverige* skapades 1983 på initiativ av en ishockeyförening. Målet var att tvinga spelarna att spara pengar för framtiden, eftersom man hade märkt att det dröjde åtminstone fem år från det att idrottskarriären avslutats innan spelarna nådde upp till den inkomstnivå de hade under idrottskarriären. Någon årlig övre gräns har inte uppställts för placeringarna.

I Sverige kan en idrottsförening grunda en pensionsstiftelse som fungerar som föreningens egna pensionsförsäkringsanstalt. Fonderingen av idrottsutövarnas arvoden möjliggör en pensionsålder som avviker från den allmänna pensionsåldern. Idrottsutövaren får, då han slutat tävla på elitnivå, ta de fonderade pengarna i bruk. Den kortaste tid som medlen kan utbetalas på är fem år. Idrottsutövaren kan själv bestämma när betalningstiden börjar och om pengarna betalas ut under en tid av fem år eller under en längre tidsperiod.

Stiftelserna fungerar som andelslag. De placerade pengarna berättigar till en viss andel av stiftelsen. Andelens storlek avgör i sinom tid hur stor pension som utbetalas. I placeringsögonblicket betalas en särskild löneskatt på de löner som fonderas. År 1998 har denna skatt varit 24,26 %. Några arbetsgivaravgifter betalas inte. Stiftelsens medel har placerats i avkastande verksamhet. Stiftelsens inkomster fogas till kapitalet. När idrottsutövaren lyfter pensionen betalas inkomstskatt i enlighet med det egna skattekortet.

I Sverige har parterna varit nöjda med systemet. Det har möjliggjort förbunds- och grenvisa modeller. För idrottsutövaren har idrottspensionen varit en tilläggsinkomst under den besvärliga övergångsperioden till "det civila" och den har möjliggjort en jämn inkomstbildning. För idrottsföreningarna har systemet inneburit inbesparingar eftersom arbetsgivaravgifterna endast betalas på den egentliga lönen och eftersom en särskild löneskatt betalas på medel som fonderas.

I *Norge* kan ekonomiskt stöd till idrottsutövare betalas till idrottsutövares konton i

stiftelser. Finansministeriet i Norge har fastställt en regelmodell för stiftelserna. Flera förbund har grundat egna idrottsutövarstiftelser i enlighet med dessa regler.

Medel som placeras i en stiftelse beskattas inte, men sponsorer eller andra arvodesbetalare måste betala arbetsgivaravgifter på de summor som placeras i stiftelsen. År 1998 utgör arbetsgivaravgifterna totalt 14,1 %. Arbetstagarens socialskyddsavgift om 7,8 % betalas först då idrottsutövaren tar medlen i bruk. Samtidigt betalar idrottsutövaren skatt. Ränteintäkterna på medlen i stiftelsen beskattas dock årligen.

1.3. Utvärdering av nuvarande fonderingspraxis

De fonderingssystem som används i Finland har utvecklats närmast med tanke på de individuella grenarnas behov. Det viktigaste målet är att säkerställa att medel flexibelt kan lyftas för träning samt att utjämna de problem som följer av att kostnaderna uppkommer i ojämn takt. Något dylikt behov finns inte i fråga om lagidrotter eftersom föreningen betalar de kostnader som idrotten föranleder. Situationen är likväl otillfredsställande för lagidrotternas del eftersom idrottsutövare med hjälp av systemet med idrottsutövarfonder och träningskonton kan få en klar skatteförmån. Denna skatteförmån följer av möjligheten att lyfta medel då det är förmånligast med tanke på beskattningen. De medel som finns i fonden avkastar samtidigt skattefritt ränta. Till följd av ställningstagandena i rättspraxis saknar alla lagidrottsutövare, förutom landslagsspelare, dessa möjligheter, varför systemet till denna del behandlar individuella idrotter och lagidrotter ojämnt.

Högsta förvaltningsdomstolen har 1995 delvis tagit ställning i frågan, huruvida en ligaspelare skattefritt kan överföra medel till stiftelsen Jääkiekkoliigoiden Koulutus- ja Ammatinedistämissäätiö. Skattestyrelsen hade sökt ändring i det förhandsbeskedet i vilket centralskattenämnden i enlighet med sin tidigare ståndpunkt godkänt fonderingen och konstaterat att medel som överförts till fonden är spelarens inkomst det år då han lyfter medlen ur fonden. Högsta förvaltningsdomstolen upphävde förhandsbeskedet och ansåg att förhandsbeskedet inte kunde ges på grund av bristerna i den företedda utredningen. Situationen förblev alltså delvis öppen. Situ-

ationen kompliceras ytterligare av att centralskattenämnden i ett lagakraftvunnet opublicerat avgörande (CSN 298/1994) har godkänt fondering för ishockeyspelare i landslaget.

2. De förslagna ändringarna och skälen till dem

2.1. Fondering av idrottsinkomster

När en utveckling av fonderingssystemet övervägs måste man ta ställning till två olika saker. För det första måste man avgöra hur man skall kunna säkerställa att utövare av individuella idrottsgrenar alltså har de nuvarande flexibla möjligheterna att förbereda sig för sådana träningskostnader som föreningen ersätter lagidrottsutövare, och samtidigt undanröja systemets osunda drag. För det andra måste man överväga om alla idrottsutövare behöver särskilda skattemässigt förmånliga idrottsutövarfonder med tanke på anpassningsskedet efter idrottskarriären. Rätts- och beskattningspraxis visar att den nuvarande situationen i vilket fall som helst kräver åtminstone att regleringen i lag görs klarare både i fråga om systemet med träningskonton och fonderingen av idrottsinkomster.

Ur skattesystemets synvinkel har den nuvarande praxisen med fonder och träningskonton blivit alltför medgivande: idrottsutövaren kan mycket långt själv bestämma hur mycket han betalar i inkomstskatt varje år eller om han överhuvudtaget betalar skatt. I lagstiftningen är det svårt att finna stöd för en så medgivande praxis eftersom principerna för inkomstbeskattningen innebär att inkomst skall anses erhållen då den skattskyldige kan förfoga över den, dvs. då han kan bestämma om användningen av den. Om de nuvarande bestämmelserna tolkas snävt kan alltså en skattefri fondering av idrottsutövarnas arvoden godkännas endast då en enskild idrottsutövare inte själv kan disponera över sin inkomst.

I ljuset av skattesystemets allmänna principer är fonderingen av idrottsinkomster problematisk. I fonderingssystemet frångås den viktiga kontantprincip som tillämpas vid personbeskattningen och enligt vilken inkomst skall beskattas det år den erhålls. Visserligen görs undantag från denna huvudregel vid inkomstbeskattningen redan nu i fråga om frivilliga individuella pensionsförsäk-

ringar och personalfonder.

I de personalfondssystem som tillämpas av företag och deras anställda senareläggs beskattningen av löneinkomster eftersom de vinstpremieandelar som överförs till fonderna är skattefria för arbetstagarna i överföringsskedet, trots att arbetsgivaren på samma sätt som i fråga om lön får dra av dem i sin beskattning. Inkomsten beskattas som förvärvsinkomst först då personalfondandelen i sinom tid lyfts. Ett extra skattestöd uppkommer dessutom av att 20 % av andelen är skattefri inkomst.

I fråga om frivilliga individuella pensionsförsäkringar uppkommer skatteförmånen av att premierna är avdragsgilla under det år då de betalas, varvid de placerade pensionsmedlen genast börjar växa med skattefri avkastning utan att skatt över huvudtaget betalas under placeringsperioden. Pensionen beskattas nog i sinom tid som förvärvsinkomst. Ur ekonomisk synvinkel är det inom personalfondssystemet, den individuella pensionsförsäkringen och den förslagna idrottsutövarfonden fråga om att skjuta upp beskattningen av förvärvsinkomster samt om att få avkastningen av fondplaceringen att inflyta skattefritt.

De tyngst vägande skälen som talar för en möjlighet att fondera idrottsinkomster är den korta idrottskarriären och begränsningarna i idrottsutövarens obligatoriska socialskydd i jämförelse med andra yrken. Inte i något annat yrke är det så självklart som inom den professionella idrotten att den aktiva, inkomstbringande arbetsperioden varar högst omkring tio år, sällan ens så länge. Efter avslutad idrottskarriär betalas inte pension och det skulle inte heller finnas grunder för detta eftersom en f.d. idrottsutövare i allmänhet är i bästa arbetsföra ålder. Ett problem för de flesta idrottsutövare som avslutar sin karriär är dock att de inte har något "civilyrke" eftersom det på grund av den arbetsmängd som krävs inom den professionella idrotten blivit allt svårare att studera under idrottskarriären.

Ett missförhållande inom idrottsutövarnas socialskydd är att idrottsutövaren vid sjukdom eller arbetslöshet är beroende av det allmänna socialskyddet eftersom hans idrottsinkomster inte på förhand har styrts till åstadkommandet av ett tillräckligt socialskydd. I sådana fall då idrott kan jämföras med arbete skulle det vara rimligt att idrottsystemet så långt som möjligt självt bekostar

sitt socialskydd även för personer i åldern 38—65. Utgångspunkten är visserligen att en f.d. idrottsutövare i denna ålder redan har övergått till annat arbete där socialskyddet är ordnat och pension intjänas på normalt sätt. Eftersom det ändå kan förekomma friktioner vid övergången till det normala arbetslivet kan en fondering av idrottsinkomsterna med tanke på socialförsäkringen utgöra en komplettering till det eventuellt bristfälliga social- och pensionsskyddet.

Med hjälp av fonderingen kan man på ett sätt som även är förmånligt för samhället främja anpassningen av f.d. idrottsutövare till det normala arbetslivet eller till studier. Vid fonderingen är det ju fråga om sparande av idrottsutövarens egna medel. Samhällets stöd i form av uppskjutna skatteintäkter förblir ändå rätt litet med tanke på den offentliga ekonomin. Ett öppet fonderingssystem som har klara regler och i tillräcklig mån reglerats på lagnivå bidrar även till att sådana idrottsinkomster kommer fram som skattemyndigheterna inte alltid får kännedom om i dagens situation. För fondering talar även de positiva internationella erfarenheterna.

På basis av vad som anförts ovan föreslås att i inkomstskattelagen intas bestämmelser om fondering av idrottsinkomster. Avsikten är att systemet skall vara så klart och enkelt som möjligt och att det skall behandla både individuella grenar och lagidrotter lika, dock samtidigt med beaktande av skillnaderna mellan dem.

Enligt förslaget skall fonderingssystemet bestå av två delar. Till den egentliga idrottsutövarfonden kan idrottsutövaren med tanke på tiden efter idrottskarriären skattefritt överföra en del av sina inkomster från idrottsutövandet. Träningsfonderna bibehålls också men i fortsättningen skulle avsikten med dem, som namnet säger, vara att säkerställa att utövare av individuella idrottsgrenar på förhand kan förbereda sig för de kostnader som träningen medför. Detta behov har anställda lagidrottsutövare inte, och systemet med träningsfonder skulle därför inte gälla dem.

Med hjälp av träningskonton kan individuella idrottsutövare täcka kostnaderna för idrottsutövandet på ett flexibelt sätt och på detta sätt i praktiken nå samma ställning som lagidrottsutövare för vilka arbetsgivarföreningen direkt bekostar de resor, den utrustning och de tjänster för vilka de individuella idrottsutövarna behöver sina tränings-

konton. Möjligheten att lyfta medel från träningskontot skall dock regleras noggrannare än för närvarande är fallet. Det föreslås också att möjligheten att fritt använda kontot för skatteplanering slopas.

Till träningsfonder och idrottsutövarfonder kan endast direkta inkomster av idrottsutövandet överföras. Löneinkomster av idrottsutövandet kan överföras till idrottsutövarfonder men inte till träningsfonder. Endast inkomster i hemlandet kan överföras till fonden. Priser från utlandet beskattas på normalt sätt som inkomster under det år då de erhållits.

Ur träningsfonden skulle idrottsutövaren alltså skattefritt få lyfta medel för sina kostnader bara mot verifikat. Till följande år kan endast det penningbelopp som behövs för träningen under ett år, högst 120 000 mk, överföras skattefritt.

Högst 20 % eller högst 150 000 mk av de bruttoinkomster som idrottsutövaren fått av idrottsutövandet i hemlandet kan per år överföras till idrottsutövarfonden, förutsatt att idrottsinkomsten uppgår minst till den gräns för professionalism som tillämpas inom socialskyddet, dvs. 56 000 mk per år.

Inkomster som inte har styrts till en träningsfond eller till en idrottsutövarfond beskattas som förvärvsinkomster det år då de erhållits.

Till idrottsutövarfonden kan medel överföras under idrottskarriären. Medlen blir beskattningsbara förvärvsinkomster då idrottskarriären avslutats. Inom fonderingssystemet är kriteriet för att karriären avslutats att inkomsterna understiger ovan nämnda gräns på 56 000 mk under två på varandra följande år. Idrottsutövaren behöver dock inte vänta två år om det annars är helt klart att idrottskarriären avslutats, t.ex. till följd av en skada som definitivt hindrar idrottsutövandet eller av annan motsvarande orsak. Också ett tillräckligt klart officiellt meddelande om att idrottsutövaren slutar kan godkännas.

Då idrottskarriären avslutats upplöses fonden inom 5—10 år i jämnstora poster. Detta innebär att en f.d. idrottsutövare inte o begränsat kan påverka det belopp som skall beskattas som förvärvsinkomst respektive år. Han kan med andra ord inte utnyttja fonden för skatteplanering.

Träningsfonderna och idrottsutövarfonderna skall antingen vara självständiga fonder som har formen av stiftelser eller separata

fonder inom redan befintliga stiftelser. Det är också viktigt att fondernas stadgar och de principer som iakttas vid förvaltningen åtminstone till största delen är likadana. De medel som idrottsutövaren placerar i fonderna skall hållas helt separat från grenförbundens medel. Härigenom äventyrar eventuella ekonomiska problem i grenförbunden inte de medel som finns i fonderna.

3. Propositionens verkningar

Lagförslaget har, om det antas, blott obetydliga verkningar på den offentliga ekonomin. En utvidgning av den nuvarande fonderingen innebär att systemet kommer att omfatta några hundra nya idrottsutövare, av vilka spelarna i ishockeyligan är den största enskilda gruppen. Å andra sidan begränsas möjligheten att utnyttja systemet med träningskonton. Om man räknar med att 500 idrottsutövare årligen utnyttjar idrottsutövarfonden och den genomsnittliga överföringen

är 50 000 mk, förlorar staten och kommunerna 12 milj. mk i skatteintäkter. Också denna förlust är temporär eftersom inkomsterna jämte ränta i sinom tid beskattas som förvärvsinkomster. Andringen minskar också behovet av sociala förmåner efter idrottskarriären. För den enskilda idrottsutövaren innebär fonderingsmöjligheten en betydande skatteförmån, speciellt för sådana idrottsutövare som kan utnyttja systemet i stor utsträckning.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen baserar sig med några förhållandevis små ändringar på den fondmodell som lades fram av den arbetsgrupp som utredde frågan om beskattningen inom idrotten (FM 17/98). I arbetsgruppen var finansministeriet, undervisningsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, skatteförvaltningen och de viktigaste idrottsutövarorganisationerna representerade. Dessutom har representanter för föreningen Suomen jääkiekkoliijat ry hörts.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Inkomstskattelagen

20 §. *Samfund som är befriade från inkomstskatt.* Ävsikten är att en del av idrottsinkomsten överförs till en träningsfond eller till en idrottsutövarfond. Dessa är skatteskyldiga om inte något annat bestäms. Därför föreslås att träningsfonder och idrottsutövarfonder när det gäller inkomsterna av denna verksamhet skall vara befriade från skatt. Träningsfonder och idrottsutövarfonder skall även vara befriade från förmögenhetsskatt.

116 a §. *Periodisering av idrottsinkomst.* I paragrafen ingår en allmän bestämmelse om periodisering av idrottsinkomster och en definition av begreppet idrottsinkomst. På de villkor som uppställts i de nya bestämmelserna betraktas idrottsinkomster som betalats till träningsfonder eller till idrottsutövarfonder inte som en idrottsutövares förvärvsinkomster under skatteåret. I lagen förutsätts att fonderna skall finnas i anslutning till stiftelser, eftersom de relativt strikt reglerade stiftelserna lämpar sig bättre för förvaltningen av fonderna än andra hos oss tilläpade

juridiska personer. Det är dock inte nödvändigt att grunda nya stiftelser eftersom träningsfonderna och idrottsutövarfonderna, om så önskas, kan bildas i anslutning till redan existerande stiftelser, förutsatt att de nya fonderna hålls åtskilda från stiftelsens övriga medel. Enligt vad som framkommit preliminärt kommer bl.a. ishockeyspelarna och skidlöparna att utnyttja redan tidigare grundade stiftelser.

Vid tillsynen över fonderna tillämpas principerna i lagen om stiftelser (109/1930). Detta innebär att stiftelsens stadgar och ändringar av dem fastställs av patent- och registerstyrelsen, på vilken även den allmänna tillsynen över stiftelserna ankommer. Dessutom skall stiftelserna och de underlydande fonderna årligen sända uppgifter om sin verksamhet till skattestyrelsen.

Stiftelserna utses av finansministeriet. Det har inte ansetts nödvändigt att särskilt inta bestämmelser i lag om på vilka grunder detta sker. I praktiken är de viktigaste idrottsorganisationerna initiativtagare. Det är sannolikt att det i Finland uppkommer en allmän träningsfond och idrottsutövarfond som är avsedd för alla grenar. Dessutom är det san-

nolikt att egna fonder används åtminstone inom skidlöpning, friidrott och ishockey. Avsikten är att fondernas stadgar skall vara så lika som möjligt och att enhetliga principer även i övrigt tillämpas vid förvaltningen av fonderna. Fonderna skall vara riksomfattande och därför godkänns t.ex. inte fonder på föreningsnivå. Sådana skulle troligen inte heller bildas eftersom det i en stiftelse krävs ett grundkapital på minst 150 000 mk.

I paragrafens 2 mom. ingår en definition på begreppet idrottsinkomst. Typiska idrottsinkomster är prispengar vid tävlingar samt löner till anställda spelare i lagidrottsgrenar. Det är svårare att avgöra när inkomster från de nu så vanliga reklamkontrakten, produktförevisningarna och andra sponsravtal skall betraktas som idrottsinkomst. I propositionen har man stannat för att av dessa inkomster skall endast sådana som baserar sig på trepartsavtal, dvs. där avtalsparterna är idrottsutövaren, grenförbundet och en tredje part, betraktas som idrottsinkomster. Grenförbundets medverkan skulle tillföra sponsoreringsystemet en viss disciplin trots att den som kriterium inte är helt problemfri. Det är svårt att hitta något annat sätt att dra gränsen på eftersom en definition av begreppet idrottsinkomst t.ex. så, att endast marknadsföring av produkter som ansluter sig till idrott är tillåten, skulle begränsa ingående av sponsravtal i alltför hög grad. Som idrottsinkomst betraktas dock inte t.ex. arvoden som en idrottsutövare erhållit för tidningsintervjuer om personliga frågor, trots att orsaken till intervjun är att den intervjuade är känd som idrottsutövare.

Inkomster från utlandet fonderas inte, utan beskattas som normala förvärvsinkomster, om inte skatteavtalsbestämmelserna hindrar detta. Även träningsstöd till elitidrottsutövare och träningsstöd från grenförbundet eller olympiska kommittén står utanför fonderingen. Avsikten med dessa är att direkt stöda träningen, varför en fondering av dem speciellt i idrottsutövarfonden skulle strida mot avsikten med stöden.

116 b §. *Träningsfond*. Systemet med träningsfonder bibehålls som ett sätt för idrottsutövare i individuella grenar att förbereda sig för de kostnader som idrotten medför. Idrottsutövare i lagidrotter behöver inte några särskilda träningsfonder eftersom arbetsgivarföreningen svarar för de kostnader som idrottsutövandet orsakar. Endast andra idrottsinkomster än lön kan betalas till tränings-

fonden. I praktiken styrs individuella idrottsutövares idrottsinkomster i sin helhet till träningsfonden. Idrottsutövaren kan liksom för närvarande på basis av verifikat täcka sina kostnader med medel ur fonden. En nyhet är en övre gräns för de medel som finns i träningsfonden. Varje år kan högst 120 000 mk kvarlämnas i träningsfonden som träningstäckning. Den andel av medlen i träningsfonden som överstiger detta belopp vid årets slut är skattepliktig inkomst under skatteåret, om inte inkomsten har överförts till en idrottsutövarfond.

Eftersom avsikten är att medlen i träningsfonderna och idrottsutövarfonderna skall inkomstföras då idrottskarriären är slut måste man avgöra när karriären skall anses avslutad. I fråga om idrottsutövarfonden är kriteriet att inkomsterna är lägre än gränsen för professionalism. Samma grund kan dock inte användas i fråga om träningsfonderna, eftersom många idrottsutövare som ännu är aktiva får klart mindre idrottsinkomster per år än egentliga professionella idrottsutövare som får sin utkomst av idrottsutövandet. Därför föreslås i denna proposition att den träningstäckning som finns i träningsfonden inkomstförs om idrottsinkomsterna under två på varandra följande år understiger 5 000 mk. Träningstäckningen betraktas i sin helhet som inkomst det skatteår som följer på de ovannämnda åren.

116 c §. *Idrottsutövarfond*. Idrottsutövarfonderna skall till skillnad från träningsfonderna kunna utnyttjas av idrottsutövare inom alla grenar. Till dessa fonder kan även löneinkomster från idrottsutövandet styras. Idrottsutövare inom lagidrotter har till största delen just sådana löneinkomster.

Avsikten är att de medel som placerats i idrottsutövarfonderna skall finnas där permanent under hela idrottskarriären. Idrottsutövaren kan således inte under karriären lyfta medel ur fonden. Om detta liksom om principerna för skötseln av fonderna och placeringspolitiken skall bestämmelser intas i fondernas stadgar. I det skede då finansministeriet utser de stiftelser som sköter fonderna säkerställs att fonderna fungerar på avsett sätt. Även skattestyrelsen följer förvaltningen av fonderna med hjälp av det material som sänds till den årligen.

Högst 20 % av idrottsinkomstens bruttobelopp under skatteåret, dock högst 150 000 mk, kan överföras till idrottsutövarfonden. Det är sannolikt att den genomsnittliga över-

föringen blir avsevärt lägre än den det maximala beloppet. I praktiken vet man det exakta beloppet först vid utgången av skatteåret. I skattedeklarationen skall idrottsutövaren uppge det slutliga överförda beloppet. För lagidrottsutövarnas del gör arbetsgivarföreningen överföringarna antingen i en eller i flera poster. I fråga om individuella idrottsutövare överförs medlen från träningsfonden. Avsikten är att medel som skall fonderas inte ens tillfälligt utges till idrottsutövaren för eget bruk.

Eftersom den procentuella andel som maximalt kan fondöverföras beräknas på basis av bruttoinkomsterna, kan i synnerhet individuella idrottsutövare överföra en betydande del av nettoinkomsterna under skatteåret till idrottsutövarfonden. Om en idrottsutövare under skatteåret har fått 100 000 mk i idrottsinkomst, varav 70 000 mk har använts för att täcka kostnader för idrotten, kan 20 000 mk av de återstående 30 000 mk överföras till idrottsutövarfonden. Resterande 10 000 mk kan idrottsutövaren lämna kvar som träningsstäckning eller uppge som förvärvsinkomst under skatteåret. Möjlighet till en dylik fondering av samtliga idrottsinkomster har naturligtvis endast sådana idrottsutövare som täcker sina levnadskostnader med andra inkomster, t.ex. ett skattefritt träningsstipendium.

För att en överföring till idrottsutövarfonden över huvudtaget skall vara möjlig skall den årliga idrottsinkomsten överstiga en undre gräns som i denna proposition föreslås vara 56 000 mk. Idrottsutövare med lägre inkomster har i praktiken inget behov av, eller ofta ens möjligheter, till en fondering av inkomsterna; för dem överstiger ofta kostnaderna för idrottsutövandet inkomsterna av detta. En undre gräns är på sin plats också med tanke på syftet med idrottsutövarfonderna. Avsikten med fonderingen är ju att jämna ut idrottsinkomster också för tiden efter idrottskarriären. Därför bör fonderna utnyttjas endast av idrottsutövare som kan betraktas som professionella. Den föreslagna gränsen på 56 000 mk är i stort sett densamma som tillämpas inom idrottsutövarnas socialskyddssystem i syfte att särskilja egentliga professionella idrottsutövare från andra idrottsutövare.

I paragrafens 2 mom. stadgas om inkomstföringen av de medel som finns i idrottsutövarfonden. Avsikten är att medlen skall inkomstföras i lika stora poster. Eftersom det i

början av inkomstföringstiden inte är möjligt att veta exakt hur stor avkastningen blir under inkomstföringstiden, fastställs den andel som skall inkomstföras varje år på basis av de medel som dittills influtit. Avkastningen beskattas separat. Inkomstföringstiden är 5—10 år. De medel som fanns i fonden vid utgången av det första inkomstföringsåret delas enligt antalet inkomstföringsår, och en mot detta antal svarande andel inkomstförs årligen. För att jämna ut skatteprogressionen beskattas den avkastning som influtit under inkomstföringstiden som inkomst det år som följer på det sista inkomstföringsåret. De medel som inkomstförs skall i sin helhet vara förvärvsinkomster.

Fonden upplöses då idrottskarriären har avslutats. Kriteriet är att idrottsinkomsterna under två på varandra följande år understiger 56 000 mk. Inkomstföringen inleds dock inte om idrottsutövaren visar att han ännu fortsätter sin karriär, trots att inkomsterna temporärt understiger gränsen för professionalism. Inkomstföringen kan även inledas innan två år har gått, om en plötslig händelse, såsom en skada, sätter stopp för idrottsutövandet. Idrottsutövaren kan även meddela fonden om att idrottskarriären avslutats, varvid inkomstföringen av medlen i fonden inleds.

Vid dödsfall inkomstförs medlen i fonden på en gång som förvärvsinkomst för dödsåret.

1.2. Förmögenhetsskattelagen

10 §. *Skattefria tillgångar.* För undvikande av oklarheter föreslås att idrottsutövarens medel i en träningsfond och en idrottsutövarfond är skattefria i förmögenhetsbeskattningen.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. Lagarna tillämpas i beskattningen för 1999 även om ikraftträdandet framflyttas till 1999. Detta är möjligt eftersom åtstramningen beträffande gamla fonder, dvs. inkomstföringen av medel i dem, tillämpas först i beskattningen för 2000. Inkomstutjämning kan således tillämpas då villkoren i 128 § uppfylls.

Införandet av en ny idrottsutövarfondspraxis innebär att gamla fonder måste upp-

lösas inom rimlig tid. Inom de gränser som rättspraxis och beskattningspraxis tillåter har både individuella idrottsutövare och ishockeyspelare i landslaget för tillfället fonderade idrottsinkomster. Även f.d. idrottsutövare som redan avslutat sin idrottskarriär har alltså i någon mån ännu outtagna och obeskattade idrottsinkomster i fonderna.

I denna proposition föreslås att idrottsutövare som ännu fortsätter sin idrottskarriär kan överföra medel från de gamla fonderna

till de nya fonderna till den del som kraven på markbelopp och andra krav uppfylls. I övrigt betraktas de medel som finns i fonderna som inkomster senast under skatteåret 2000. Om den skattskyldige lyfter medel i de gamla fonderna före 2000 beskattas dessa medel naturligtvis som inkomster under det år då de lyfts.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 20 § 2 punkten samt fogas till lagen nya 116 a—116 c § som följer:

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

2) folkpensionsanstalten, kommunala pensionsanstalten, sjuk- och begravningshjälpskassorna, placeringsfonderna, personalfonderna, avgångsbidragfonderna, de riksomfattande arbetslöshetskassorna, centralkassan för arbetslöshetskassorna, arbetslöshetskassornas stödkassa, arbetslöshetskassornas stödstiftelse samt i 116 a § avsedda träningsfonder och idrottsutövarfonder för inkomster av verksamhet som nämns i 116 a §,

116 a §

Periodisering av idrottsinkomst

Som en idrottsutövarers inkomst under skatteåret betraktas inte den del av den inkomst (*idrottsinkomst*) han haft direkt med anledning av idrottsutövandet, som enligt villkoren i 116 b § och 116 c § har betalats till en sådan riksomfattande träningsfond eller idrottsutövarfond som finns i anslutning till en av finansministeriet utsedd stiftelse och som för varje idrottsutövare årligen skall tillstålla skatteförvaltningen de för beskattningen nödvändiga uppgifterna på det

sätt som skattestyrelsen bestämmer.

Som idrottsinkomst betraktas penningpriser som härrör från idrottstävlingar och andra från tävlande eller spelande härrörande samt därmed jämförbara inkomster liksom även inkomster av reklamkontrakt och andra samarbetskontrakt som är relaterade till idrottsutövande, om avtalsparter är idrottsutövaren, grenförbundet och samarbetspartnern tillsammans. Som idrottsinkomst betraktas inte inkomst från utlandet, träningsstipendium som avses ovan i 82 § 1 mom. 4 punkten eller träningsstöd som erhållits från grenförbundet eller olympiska kommittén eller annat härmed jämförbart stöd.

116 b §

Träningsfond

Till en träningsfond kan betalas andra idrottsinkomster än löneinkomster. Idrottsinkomst som betalats in till en träningsfond kan användas för täckande av med verifikat styrkta utgifter som under skatteåret uppkommit av idrottsutövande och träning. Det belopp som vid utgången av ett skatteår finns i fonden betraktas som skattepliktigt förvärvsinkomst för skatteåret till den del beloppet inte har överförts till en idrottsutövarfond. I en träningsfond kan dock med tanke på framtida träning årligen skattefritt kvarlämnas högst 120 000 mk (*träningstäckning*).

Har till en träningsfond under två på varandra följande år betalats mindre än 5 000 mk per år i idrottsinkomst, betraktas de i fonden kvarstående medlen i sin helhet som skattepliktig förvärvsinkomst för det skatteår som följer på dessa år, såvida inte idrottsutövaren redan tidigare till träningsfonden har anmält att han avslutat sin idrottskarriär.

116 c §

Idrottsutövarfond

En idrottsutövare, vars idrottsinkomst för skatteåret uppgår till minst 56 000 mk före avdrag av utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande, har rätt att av sin idrottsinkomst skattefritt till en idrottsutövarfond överföra högst 20 procent, beräknat på idrottsinkomstens bruttobelopp, dock högst 150 000 mk per år.

De medel som överförts till en idrottsutövarfond inkomstförs under den period om minst fem och högst tio år, som följer på avslutandet av idrottskarriären, så, att varje skatteår inkomstförs en mot antalet intäktföringsår svarande andel av det belopp som då karriären avslutades fanns i fonden. Den avkastning som under inkomstföringstiden samlats i fonden betraktas som inkomst för det skatteår som följer på det sista inkomstföringsåret.

Idrottskarriären anses vara avslutad om idrottsinkomsten under två på varandra föl-

jande år understiger 56 000 mk och idrottsutövaren inte visar idrottsutövarfonden att han fortsätter sin idrottskarriär eller om idrottskarriären har avslutats till följd av att idrottsutövaren skadat sig eller till en fond anmält att han avslutat sin idrottskarriär.

Om idrottsutövaren avlider betraktas medlen i en träningsfond och en idrottsutövarfond i sin helhet som skattepliktig förvärvsinkomst för dödsåret.

Medel som inkomstförs från en idrottsutövarfond är i sin helhet skattepliktig förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1999. Den tillämpas första gången vid beskattningen för år 1999.

Om den skattskyldige har inkomster av idrottsutövning placerade i en idrottsutövarfond, på ett träningskonto eller någon annan därmed jämförbar fond som varit i bruk innan denna lag trädde i kraft och om den skattskyldige fortsätter sin idrottskarriär, kan medlen i dessa fonder med beaktande av de förutsättningar som anges i denna lag överföras till en träningsfond eller en idrottsutövarfond. Dylika överförda medel beaktas inte vid uträkning av beloppet av idrottsinkomsten för skatteåret. Till övriga delar betraktas medlen i sådana fonder som varit i bruk tidigare som inkomst för skatteåret 2000 eller, om medlen lyfts tidigare, för det år då de lyfts.

2.

Lag**om ändring av 10 § förmögenhetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992 (1537/1992) 10 § 16 punkten samt

fogas till 10 § en ny 17 punkt som följer:

10 §

Skattefria tillgångar

Skattepliktiga tillgångar är inte

16) sådan deposition av en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo som avses i 33 § 2 mom. inkomstskattelagen, deposition och masskuldebrev som avses i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) och inte

heller sådan skattefri deposition som avses i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988),

17) den skattskyldiges medel i en sådan träningsfond eller en sådan idrottsutövarfond som avses i 116 a § inkomstskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

1.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 20 § 2 punkten samt
fogas till lagen nya 116 a—116 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

2) folkpensionsanstalten, kommunala pensionsanstalten, sjuk- och begravningshjälpskassorna, placeringsfonderna, personalfonderna, avgångsbidragfonderna, de riksomfattande arbetslöshetskassorna, centralkassan för arbetslöshetskassorna, arbetslöshetskassornas stödkassa och arbetslöshetskassornas stödstiftelse,

2) folkpensionsanstalten, kommunala pensionsanstalten, sjuk- och begravningshjälpskassorna, placeringsfonderna, personalfonderna, avgångsbidragfonderna, de riksomfattande arbetslöshetskassorna, centralkassan för arbetslöshetskassorna, arbetslöshetskassornas stödkassa, arbetslöshetskassornas stödstiftelse samt i 116 a § avsedda träningsfonder och idrottsutövarfonder för inkomster av verksamhet som nämns i 116 a §,

116 a §

Periodisering av idrottsinkomst

Som en idrottsutöwares inkomst under skatteåret betraktas inte den del av den inkomst (idrottsinkomst) han haft direkt med anledning av idrottsutövandet, som enligt villkoren i 116 b § och 116 c § har betalats till en sådan riksomfattande träningsfond eller idrottsutövarfond som finns i anslutning till en av finansministeriet utsedd stiftelse och som för varje idrottsutövare årligen skall tillställa skatteförvaltningen de för beskattningen nödvändiga uppgifterna på det sätt som skattestyrelsen bestämmer.

Som idrottsinkomst betraktas penningpriser som härrör från idrottstävlingar och andra från tävlande eller spelande härrörande samt därmed jämförbara inkomster liksom även inkomster av reklamkontrakt och andra samarbetskontrakt som är relaterade till idrottsutövande, om avtalsparter är idrottsutövaren, grenförbundet och samarbetspartnern tillsam-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

mans. Som idrottsinkomst betraktas inte inkomst från utlandet, träningsstipendium som avses ovan i 82 § 1 mom. 4 punkten eller träningsstöd som erhållits från grenförbundet eller olympiska kommittén eller annat härmed jämförbart stöd.

116 b §

Träningsfond

*Till en träningsfond kan betalas andra idrottsinkomster än löneinkomster. Idrottsinkomst som betalats in till en träningsfond kan användas för täckande av med verifikat styrkta utgifter som under skatteåret uppkommit av idrottsutövande och träning. Det belopp som vid utgången av ett skatteår finns i fonden betraktas som skattepliktig förvärvsinkomst för skatteåret till den del beloppet inte har överförs till en idrottsutövarfond. I en träningsfond kan dock med tanke på framtida träning årligen skattefritt kvarlämnas högst 120 000 mk (**träningstäckning**).*

Har till en träningsfond under två på varandra följande år betalats mindre än 5 000 mk per år i idrottsinkomst, betraktas de i fonden kvarstående medlen i sin helhet som skattepliktig förvärvsinkomst för det skatteår som följer på dessa år, såvida inte idrottsutövaren redan tidigare till träningsfonden har anmält att han avslutat sin idrottskarriär.

116 c §

Idrottsutövarfond

En idrottsutövare, vars idrottsinkomst för skatteåret uppgår till minst 56 000 mk före avdrag av utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande, har rätt att av sin idrottsinkomst skattefritt till en idrottsutövarfond överföra högst 20 procent, beräknat på idrottsinkomstens bruttobelopp, dock högst 150 000 mk per år.

De medel som överförs till en idrottsutövarfond inkomstförs under den period om minst fem och högst tio år, som följer på avslutandet av idrottskarriären, så, att varje skatteår inkomstförs en mot antalet intäktföringsår svarande andel av det belopp som då karriären avslutades fanns i fonden. Den

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

avkastning som under inkomstföringstiden samlats i fonden betraktas som inkomst för det skatteår som följer på det sista inkomstföringsåret.

Idrottskarriären anses vara avslutad om idrottsinkomsten under två på varandra följande år understiger 56 000 mk och idrottsutövaren inte visar idrottsutövarfonden att han fortsätter sin idrottskarriär eller om idrottskarriären har avslutats till följd av att idrottsutövaren skadat sig eller till en fond anmält att han avslutat sin idrottskarriär.

Om idrottsutövaren avlider betraktas medlen i en träningsfond och en idrottsutövarfond i sin helhet som skattepliktig förvärvsinkomst för dödsåret.

Medel som inkomstförs från en idrottsutövarfond är i sin helhet skattepliktig förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1999. Den tillämpas första gången vid beskattningen för år 1999.

Om den skattskyldige har inkomster av idrottsutövning placerade i en idrottsutövarfond, på ett träningskonto eller någon annan därmed jämförbar fond som varit i bruk innan denna lag trädde i kraft och om den skattskyldige fortsätter sin idrottskarriär, kan medlen i dessa fonder med beaktande av de förutsättningar som anges i denna lag överföras till en träningsfond eller en idrottsutövarfond. Dylika överförda medel beaktas inte vid uträkning av beloppet av idrottsinkomsten för skatteåret. Till övriga delar betraktas medlen i sådana fonder som varit i bruk tidigare som inkomst för skatteåret 2000 eller, om medlen lyfts tidigare, för det år då de lyfts.

2.

Lag**om ändring av 10 § förmögenhetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992 (1537/1992) 10 § 16 punkten
samt
fogas till 10 § en ny 17 punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Skattefria tillgångar

Skattepliktiga tillgångar är inte

16) sådan deposition av en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo som avses i 33 § 2 mom. inkomstskattelagen, deposition och masskuldebrev som avses i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) och inte heller sådan skattefri deposition som avses i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988).

16) sådan deposition av en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo som avses i 33 § 2 mom. inkomstskattelagen, deposition och masskuldebrev som avses i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) och inte heller sådan skattefri deposition som avses i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988),

17) den skattskyldiges medel i en sådan träningsfond eller en sådan idrottsutövarfond som avses i 116 a § inkomstskattelagen.

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1999.*
